

J.J. Cremer online bibliotheek

WWW.JACOBCREMER.NL

Aan ied'ren vinger één door J.J. Cremer.

Verschenen in: Humoristisch album, 1858, no. 7. Rotterdam: H. Nijgh, 1858. p. 105-107. Met afb.

AAN IED'REN VINGER ÉÉN.

ALLEENSPRAAK VAN JODOCUS ULEVEL.

MEËGEDEELD DOOR J. J. CREMER.

„Nietwaar, ik maak een goed figuur?
Geen pluisje of plooitje, neen;
De meisjes, ja, ze gluren wel,
En wilde ik maar: ik kreeg er snel
Aan ied'ren vinger één!

Een vriendlijk oog en fraaije neus,
Mijn tanden als ivoor;
De scheiding van mijn glanzend haar,
Heel regt, tot achter door.
Mijn boordjes stijf en helder ook,
Mijn das als krijt zoo wit;
„Mètre Parie“ is mijn „taljeur.“
Rok, broek, naar 't laatste snid....
En toch ben ik een weesje op aard —
'k Draag meest een kleurig vest,
Mijn laarsjes kunnen niet te klein,
Verlakt van 't aller best.
Wat had Mama mij teeder lief,
Die goeije, lieve Moes!
Ze was me als knaapje altoos op zij
En noemde mij — haar *poes*.
Neen, zeker was er nooit een Ma
Zoo zorgzaam en zoo zacht,
Al wat ik wilde kreeg ik ras,
Zelfs koekjes in den nacht.
Ze vond, — en dokter vond het ook —
Veel leeren was niet goed,
De school was voor de teed're jeugd
Een hol, waar reinheid, orde en deugd,
Verstompten in 't gemoed.

'k Bleef t'huis en leerde 't a b c
Aan Maatjes knie, en kreeg,
Voor iedre letter in mijn hoofd:
Er een „komsa!“ van deeg!
Mamaatje stierf, — Pa was lang dood —
Wat was 't een nare tijd!
Ik kreeg een voogd, een aklig mensch,
Vol grimmigheid en nijd.
Hij kneep mij d' aller eersten dag
Reeds schriklijk in mijn hand,
En sprak van „nutte werkzaamheid,
Veel leeren, en verstand.“
Bah! wat een mensch! Ik moest naar school,
Ja, naar een kostschool heen....
Had niet mijn Maatje steeds gezegd:

„De schooljeugd is zoo bitter slecht,
Zoo zeedloos zijn hun reën.“

Ik ging, en zag er knapen, foei!
Die vochten keer op keer
En kropen in het vieze zand
En honderd dingen meer.
Ja, zedeloos was hunne taal,
En onbeleefd hun aard.
Zij noemden mij: „een lammeling.“
Verbeel...! „geen oordje waard.“
Klaas Hamel.... Ja, hij heugt mij best,
Die droeg een mes op zak,
En dreigde me altoos: „Pimpelmees!
„Pas op, laat uit dat paar soepjees,“
— Terwijl hij naar mijn voeten wees —
„Of... 'k vil ze van je hak.“

Ach! wat een leven had ik daar!
Ik zei 't aan Meester wel,
Maar, voor een „klikker“ schold men mij
En voor een „rammelbel.“
En 't leeren... ja, wat daar van kwam —
Ik dacht aan Maatjes raad:
„Veel leeren,“ zei ze, „is niet gezond
't Doet minder goed, dan kwaad.“
Nu, school en studie lang ontgroeid,
— 'k Ben meerderjarig al, —
Nu, meester van een ijz'ren kist,
— Ik wed dat niemand de inhoud gist, —
Nu ben ik lang niet mal.

'k Sta 's morgens op om kwart voor elf,
Dan komt de Haarlemiet,
Kadetjes, koek, braaf suiker, thee,
— Van eijers, houde ik niet. —
Ik lees dan, ja, wie zijn getrouwd,
Bevallen en weër dood,
En kijk vol vreugd in 't spiegelglas
En denk: „Nog lang geen nood.“
Om kwart vóór twaalven komt Katrijn,
Die vraagt, wa'k eten zal?
Ik zeg haar voor de vuist mijn wil;
Voor toespijs eet ik sagodril,
Da's ied'ren middag pal.

Dan rond naar kelder en provies,

Ik weet dat alles goed,
 En 'k roem niet, want ik volgde Moes
 Voorheen steeds op den voet.
 Ik spit dan boter en geef uit:
 Meel, olie, kaarsen, zeep;
 Geen meid die mij bedotten kan,
 Ik vatte al vroeg de kneep.
 't Wordt met die zorg al ras één uur
 Eer 'k aan de koffij ga,
 En 'k eet daar altijd taartjes bij,
 'k Drink ook veel chocola.
 Is 't twee, dan ga 'k aan mijn "twalet"
 —Ik kleê me altijd alleen!—
 En hoor ik drie daar buiten slaan,
 Dan ben ik klaar met een.
 Naar koffijhuis of societeit!
 Zou ik er henen gaan?
 Daar wordt gerookt, en geestrijk nat
 Gedronken; 'k werd er mislijk.... Wat
 Genot is daar toch aan?

Neen, 'k loop de Keizersgracht eens langs
 En door de Kalverstraat,
 En voor de winkels kijk ik dan
 Wat op de briefjes staat.
 Om vijf uur eet ik; maar o wee!
 Is alles niet zoo 't hoort,

Dan lees ik Ka eens fraai de les,
 En wijs haar aan met vork of mes
 In Aaltjes boek... blad vier of zes:
 "Neem zooveel...." enzoovoort.

Zóó krijg ik alles naar mijn zin;
 Zóó deed Mama voorheen;
 En heb ik mijn dessertjen op,
 Dan dut ik wel te vreên.
 Dan dut en dommel ik en slaap,
 En droom van... 'k weet niet wat....
 En eindig verder mijnen dag
 Met theevisite in stad.
 Niet waar... een leven als een prins,
 En knap van lijf en leên?
 De meisjes....? ja, ze loeren wel,
 En wilde ik maar, ik kreeg er snel....
 Aan ied'ren vinger één!"

Ei zoo! Jodocus Ulevel! Je kent de meisjes goed!
 Maar vriendje, uit deernis met je scheen,
 Raad ik: vraag jij er ook maar geen.
 In plaats: aan ied'ren vinger één,
 Kreeg jij er zelfs geen aan je teen,
 Een Hollandsch meisje is niet te vreên
 Met een: *Jan kiekenbroed.*